

ledning til i Djebliffet at gøre nogen Forandring i det foreliggende Forslag, idet man skønner, at hvorledes end Resultatet af de Overvejelser, som i den Anledning maatte blive anstillede, vil blive i sin Almindelighed, er der næppe Rimelighed for, at det vil være rigtigt eller forsvarligt at give en Bane som denne, naar den da overhovedet kommer i Stand, en anden Sporvidde end den, vore Danste Statsbaner have, idet der jo ved Bedømmelsen af dette Spørgsmaal særlig maa være at tage Hensyn til den Transport's Natur, der kan ventes paa Banen, og i alt Fald have Forslagsstillerne ment, at denne Bane ikke let kunde tænkes at ville blive tilfredsstillende, med mindre den fik samme Sporvidde som Statsbanerne. Men forøvrigt vil det jo være let, naar Sagen kommer til endelig Afgørelse, at aabne Udsigt til ogsaa at anlægge denne Bane efter et nyt System. Det, som det ved denne Sag og, som det forekommer mig, ved de andre Sager maa komme an paa i Djebliffet, er, hvilket Statsbidrag der kan ventes til disse Baner. For kan man ikke forlange, at vedkommende med Kraft skulde tage fat paa at ordne, hvad der maa udfordres. Saa længe man staar i det uviste, om der kan faas Statsbidrag, og om, hvilken Størrelse det skal have, kan der fra de private Side ikke ret vel gennemføres noget. Idet jeg skal indstrænke mig hertil, og for mit Vedkommende ikke snfter at give nogen som helst Anledning til, at den udførlige Forhandling, som fandt Sted i Fjor om Sagen, skal gentage sig, skal jeg kun paa mine Vælgeres Vegne udtale det beklædne Ønske, at den Tid snart maatte komme, da de kunne faa at vide, om de overhovedet kunne faa noget Statsbidrag til denne Bane eller ikke. Det er et Ønske, som jeg synes er ganske berettiget fra Vælgernes Standpunkt, at erfare, om det høje Folketing snart maatte kunne tage Stilling til denne og andre lignende Sager.

B. Pedersen: Det foreliggende Jærnbanelovforslag er jo fuldstændig enslydende med det Forslag, som de to ærede Forslagsstillere indbragte i forrige Samling. Jeg tillod mig den Gang, som jeg ogsaa har gjort tidligere, at udtale mig om Sagen, og skal derfor ikke i Dag komme længere ind paa dette Spørgsmaal. Jeg er fuldstændig enig med den ærede Ordfører for Forslagsstillerne i, at den Egn, der er Tale om, bør have en mere tidsvarende og lettere Forbindelse med Hovedstaden. At Frederiksøert med sine Fabriker og denne By's jævnt gode Opland, saa vel som ogsaa detses Fisterlejer bør have

en bedre Forbindelse med Hovedstaden, synes jeg nok, alle kunne være enige om. Jeg er derfor enig med de ærede Forslagsstillere i, at man maa forsøge paa at faa en Jærnbanelforbindelse med denne Egn; derimod er jeg ikke saa ganske enig med de ærede Forslagsstillere i, at man ubetinget bør foretrække denne Linie; derom kan der jo være delte Meninger. Da imidlertid dette Forslag omhandler det samme, som tidligere har været foreslået, og da der ikke foreligger Forslag om andre Linjer, saa skal jeg heller ikke komme videre ind paa dette, i alt Fald ikke paa dette Stadium. Hvorvidt denne Bane vil kunne betragtes som en første Klasse's Privatbane, og om der til den som saadan vil kunne forventes ydet af Statskassen et Bidrag, som angivet i Lovforslaget af 80,000 Kr. pr. Banemil, skal jeg ikke udtale noget bestemt om — det kan jeg selvfølgelig ikke — men kan der blive ydet et saadant Tilskud, ser jeg det naturligvis gerne. Det staar for mig, som om der siden forrige Rigsdagsamling, da vi havde Jærnbanelspørgsmaalet for, er sket en Forandring derved, at den ærede Indenrigsminister i det Mellemrum er fremkommen dels med sit Koncessionslovsforslag og dels med sin Forordning om Statslaan. Dette vil mulig medføre, at Rigsdagen kommer til at tage under nærmere Overvejelse, om ikke man her hos os kan komme ind paa et billigere System for Anlægget af disse private Baner, hvilket den ærede Ordfører jo nys har berørt. Det er jo noget nyt, som er kommet frem her, og det er jo muligt, at vi, som selvfølgelig endnu maa komme til forskellige Jærnbanelanlæg i forskellige Egne, blive nødsagede til at tage det Spørgsmaal under alvorlig Overvejelse, om vi ikke kunne bygge betydelig billigere end hidtil. Det bliver nødvendigt — saaledes staar det for mig — dersom man overhovedet kan vente, at disse private Jærnbanelanlæg skulle kunne magtes gennemførte, idet der ikke er megen Sandsynlighed for, at de tidligere givne Statsstilbud ville blive ved de samme Beløb som tidligere. Jeg tør ikke være Spaamand i saa Henseende, men jeg synes, der er enkelte Ting, der tyde paa, at man fra den ærede Regerings Side er noget tilbøjelig til — hertil sigte jo ogsaa de Lovforslag, jeg nys berørte — at trække sig noget tilbage og overveje noget nærmere, hvorvidt man vedblivende kan yde disse betydelige Tilskud fra Statskassen. Jeg har kun villet berøre dette, fordi jeg staar her som en af de Repræsentanter, der naturligvis gerne ønsker, at den Egn, der er Tale om, kunde faa en bedre Forbindelse med Hovedstaden, og jeg tror, at enhver, der kender